

Menas yra kelias, jungiantis žmogų su kitais

Menas žmogų lydi visą gyvenimą - nuo pat gimimo iki mirties. Visa žmogaus aplinka, buitis ir būtis, kasdienybė ir laisvalaikis vienaip ar kitaip susijusi su menu. /O kaip buitis susijusi su menu?/ Menu galėčiau pavadinti gražią ir jausmingą muziką, gyvenimo kelius atskleidžiančią literatūrą, ekstravagantišką architektūrą, dramatiškumo pilną teatrą, spalvingą dailę. Visa tai yra menas – kelias, jungiantis žmogų su kitais žmonėmis. Todėl negalime paneigti, kad menas tuo ir yra svarbus ir vertingas.

Bene svarbiausia, mano manymu, meno forma, jungianti žmones, yra muzika. Muzika yra labai svarbi mūsų gyvenime, nes ji vienija žmones, tautas. Juk kiekviena tauta yra kažkuo išskirtinė, ypatinga, turinti kažką savito. Lietuviai yra maža tauta, bet ir mažos tautos žmonės kartais nori išsiskirti. Nuo pat seno lietuviai pasižymėjo /gal geriau: garsėjo/ kaip labai daininga tauta ir dainos Lietuvos kaime skambėdavo nuo amžių. Kiek mūsų protėviai yra palikę nuostabiausių lietuvių liaudies dainų, tokių kaip „Lek, gervelė“, „Balnokim, broliai, žirgus“, „Ant kalno karklai siūbavo“. Lietuvių liaudies dainų yra be galo daug, tačiau ne vien jos vienija žmones, taip pat ir tautos giesmės. J. Naujalio ir Maironio 'Lietuva brangi' per respublikines dainų šventes buvo ir yra visad atliekama. Žmonės sako, kad kol ši neoficiali Lietuvos himnų gieda, tol Lietuva yra gyva ir vieninga. Taip pat ypatingai svarbi Vinco Kudirkos „Tautiška giesmė“. Ja raginama mylėti Tėvynę Lietuvą ir jos didžiausią gamtos ir dvasios turtą - istorinę didvyrių patirtį, siekti šviesos, doros ir, svarbiausia, vienybės. Vincas Kudirka paskelbė, kad lietuviams tėvynė yra ne Rusijos imperija, o Lietuva, Tėvynė mūsų, su savo istorija, su didvyrių vardais ir darbais. Todėl iki pat šių dienų lietuviai, vieningai giedodami šias giesmes, parodo, kokia svarbi yra gimtoji šalis Lietuva. Taigi tikrai galima teigti, kad muzika jungia žmones.

Kita labai svarbi žmones vienijanti meno forma yra literatūra. Literatūra yra žodžio menas, kuris dažnai paveikia žmogų, tautą, visuomenę. Todėl 19 amžiaus pabaigoje Lietuvoje literatūra buvo viena iš priežasčių, prisidėjusių prie Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo. Pradėjo formotis tautinė savimonė, žmonės pradėjo aukštinti savo kalbą, kultūrą ir galiausiai atsirado net pasididžiavimas, kad esi lietuvis. V. Kudirkos ir Maironio poezija privertė žmones vienytis ir kažką daryti dėl savo gimtinės. Bet ne vien V. Kudirkos ir Maironio kūryba padėjo žmonėms vienytis. 1599m. Mikalojus Daukša „Postilėje“ skelbė: „Sunaikink kalbą – sunaikinsi santaiką, vienybę ir dorybę“. Ši knyga yra viena iš pačių svarbiausių XVI a. knygų lietuvių kalba, kuri turėjo įtaką lietuvių kalbos raidai. Todėl akivaizdu, kad Daukša norėjo, kad žmonės susivienytų ir ugdytų gimtąją kalbą. /Gal pirmiau derėtų pakalbėti apie Daukšą, o tik po to apie Maironį ir Kudirką/ Vadinasi, literatūra gali padaryti didelę įtaką žmonių gyvenime, gali paveikti tautą ir padaryti ją vieningą.

Ne tik dainuojamasis, sakytinis ir rašytinis menas jungia žmones. Kadangi menas yra istorijos ir kultūros dalis, tai, savaime suprantama, jis yra ir grandis, jungianti žmones. Juk yra įvairiausių kultūrinių renginių, kur susirenka daug skirtingų žmonių, tačiau juos visus vienija tai, dėl ko jie atėjo, tai, kas suartina jų sielas - menas. Taip pat žmonės, mylintys meną, visada tarpusavyje randa interesų ir tai juos sieja ir vienija. Pavyzdžiui, žymus XX a. modernus poetas Henrikas Radauskas buvo „menų alkoholikas“, todėl labai nemėgo bendrauti su žmonėmis, kurie tiesiog nieko neišmanė apie meną, nes niekada nerasdavo su tokiais bendros kalbos. Kai žmonės turi bendrų interesų, bendrų pomėgių, jie visada atras bendrą kalbą ir turės tai, kas juos vienija ir sujungia. Vadinasi, yra be galo daug priežasčių, kodėl menas vienija žmones. /O kokių tų priežasčių? Nė vienos neradau čia nurodyta.../

Menas žmogaus gyvenime užima didelę dalį. Neįsivaizduoju, kaip žmogus galėtų gyventi be harmoningos muzikos, be įvairiausių idėjų skelbiančios literatūros, be dailės. /Tiek dailės, tiek literatūros pagrindinė funkcija yra estetinė, o ne tik idėjų skelbimas / Menas yra galingas ir jis visada vienijo, vienija ir vienyti žmones, tautas. Taigi drąsiai galiu teigti, kad menas yra kelias, jungiantis žmogų su kitais žmonėmis. Ir taip bus amžinai.

Komentaras. Ryškesni trūkumai ir klaidos pažymėti spalvotai. Kai kuriose vietose per dažnai vartojamas žodis *vienija*. Tobulinti reikėtų pabaigą (ypač abejotinas paskutinis sakinytis, kuris yra teiginys, o bet koki teiginį reikia įrodyti...). Geltona spalva pažymėtos mano pastabos, raudonai- klaidos ir trūkumai (rašybos, skyrybos, stiliaus). Abejonių kelia dainos „Lek, gervelė“ pavadinimas. Gal tai daina „Lek gervė“?...